

פרק ה'

פסוק א' - הקדמה. יש שני מקומות שנקראים "בית לחם", האחד בנחלת יהודה, יש לו שם נוסף "אפרת", והשני בנחלת זבולון. הנביא אומר: את בית לחם שיצא ממך דוד ראוי היית להיות הצעיר והנבזה במשפחות יהודה, לפי שיצאת מרות המואביה, ואעפ"כ יצא לי ממך מלך המשיח שימשול על ישראל, הכוונה שמקור מחצבתו של משיח מבית לחם, ולא שהוא עצמו בא מבית לחם.

פסוק ב' - מכיון שהגדלתי את משפחת יהודה, אוסיף לגדלם בזה שמלך המשיח יכלה את גוג וחבריו, ויהיו בצרה גדולה כמו יולדת שעומדת לקראת הלידה שיש לה כאבים רבים, אלו שישארו מגוג וחבריו ישובו להכנע תחת ישראל.

פסוק ג' - מלך המשיח ינהיג את העם בכח שיקבל מיד ד', ברוממות שם ד' אלוקיו, עם ישראל ישב בארצו בהשקט ושלוה, שמו של משיח יתפרסם עד קצוי הארץ.

פסוק ד' - מלך המשיח יהיה הסיבה לזה שיהיה שלום לעם, אם אשור יבוא בארצנו וידרוך בארמנותנו בשביל להלחם אתנו, נקים עליו מנהיגים ושרים רבים, הם שרי מלך המשיח וינצחו את אשור. את השרים הרבים מכנה הנביא בכינוי "שבעה" רועים (מנהיגים) "ושמונה" נסיכי אדם.

פסוק ה' - אלה השרים המנהיגים ישברו את אשור ע"י החרב, וגם את ארץ נמרוד ישברו בחרבותיהם (יקחו מהם את החרבות ויהרגום). (ארץ נמרוד היא בבל, כמו שכתוב בפרשת נח ותהי ראשית ממלכתו בבל), ובזה יצילנו מלך המשיח מאשור כאשר יבוא בארצנו וידרוך בגבולנו.

פסוק ו' - אלו שישארו מישראל בין עמים רבים לאחר מלחמת גוג ומגוג, יהיו כמו טל שהכל יודעים שהוא בא מד', וכמו הגשם החזק שיורד על העשבים שאין מי שיקוה שהגשם יבוא ע"י אדם, לפי שאין כח בידי אדם להוריד גשם, כך העם הנשאר יבטחו בד' ולא בבני אדם.

פסוק ז' - הצדיקים מישראל שישארו, יהיו כמו האריה כנגד חיות היער וככפיר (אריה) כנגד עדרי הצאן, שכאשר הוא עובר חומס וטורף ואין מי שיוכל להציל עצמו מידו, כך ישראל יהרגו את גוג ומגוג ולא יוכלו להציל את עצמם.

פסוק ח' - אז תתרומם יד ישראל על צריהם וכל האויבים יכרתו.

פסוק ט' - ביום הגאולה אכרית את סוסיך (ישראל) ואאביד את המרכבות, הכוונה שלא תבטחו עוד בגבורת הסוס.

פסוק י' - ואכרית את כל הערים המוקפות חומה, ואארוס את כל המבצרים, הכוונה שלא תצטרך עוד להתחבא בערי מבצר, לפי שיהיה שלום.

פסוק י"א - אכרית את כל כשפיר, ולא יהיו לך אנשים שמשתמשים עם סוג כישוף שנקרא מעונן בכדי לדעת עתידות, כי תדעו שהכל בהשגחה פרטית.

פסוק י"ב - ואכרית את כל הפסלים, ואת המצבות שעשויים מאבן אחת, ולא תשתחוה לע"ז שיצרת בידיך. הכוונה שתכירו כי אין עוד מלבדו.

פסוק י"ג - אעקור את העצים שנעבדו לע"ז שנקראים בשם אשירה, הכוונה שלא תשתחוו לאשירות, ואשמיד את שונאיך.

פסוק י"ד - בכעס ובחימה אעשה נקמה בגוים, והנקמה תהיה כזאת שלא שמעו עליה מעולם.